

MI
 edulitatis infi-
 minem nasci,
 nec fidei le-
 s, qui ideo so-
 ur, quia prio-
 in gratiam li-
 enta illa ven-
 tam religio-
 nur; quæ ut
 primum ra-
 ra vis in gra-
 tiæ imagine,
 tias, quibus
 id dicaces in-
 atur. Nihil
 actum, quod
 gelii obtre-
 salibus con-
 horror esse
 societate ad
 ur fidentius.
 stea differuit
 Apostata de-
 s, & Lucia-
 , impietate
 ces audito-
 rum

rum risu incitabatur scenica viri elo-
 quentia, laudem ex sacrilegio captans,
 & quàm placeret cachinnatione admo-
 nita semper in progressu impudentior.
 Finito sermone qui propiores novitio
 homini fuerant, blande petierunt, quid
 sibi de doctrina ista videretur? sed anxie,
 nec ad expectationem satis respondebat
 integræ adhuc conscientiæ minis prohi-
 bitus, ne tantæ impietati suffragaretur.
 Laudavit tamen viri in dicendo copiam,
 seque dixit amico multum debere, qui
 viam sibi præiisset ad honestissimorum
 Virorum (scil.) congressum & stupen-
 dæ eruditionis arcana. Non placuit per-
 plexa laudatio verbis ea arte dispensatis,
 ut nescires eam ne doctrinam mon-
 strum diceret an miraculum? frigidius
 ergò noctivagi abierunt, quam vene-
 rant, nec magistri facta est epiphania,
 qui non nisi credentibus suum vultum
 exhibere solitus erat, ut & apud illum vi-
 sio esset fidei merces. Hæc mihi ab eo
 relata sunt, qui nocturnæ concioni in-
 terfuit, ita feliciter mixtus nequissimis
 viris, ut deinceps religiosior esset, impie-
 tatis

